

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/809/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713200652
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1713200652.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: F.. T. A., bytom L. XX, B.Á., proti odporcovi: F.. P. A., bytom L. XX, B., o vylúčenie z užívania domu patriaceho do BSM a o návrhu na zrušenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok, zo dňa 30. septembra 2014, č.k. 5C 8/2013-320, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením zamietol súd prvého stupňa návrh odporcu na zrušenie predbežného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Pezinok č.k. 5C 8/2013-41 zo dňa 04.02.2013 a doplňujúcim uznesením č.k. 5C 8/2013-136 zo dňa 15.04.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co 328/2013-153, 6Co 337/13 zo dňa 29.05.2013. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v predmetnej veci bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd uložil odporcovi, aby dočasne nevstupoval do rodinného domu a jeho bezprostredného okolia do vzdialenosti 50 m od domu, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Nariadenie predbežného opatrenia bolo odôvodnené uznesením Okresného súdu Senica č.k. 5P 56/2011-9 zo dňa 03.06.2011, ktorým súd zakázal styk odporcu s maloletým dieťaťom a jeho priblíženie sa k dieťaťu na 10 m, záznamom OO PZ, podľa ktorého bol odporca dôvodne podozrivý z násilia voči navrhovateľke a psychologickou správou X.. Ž., podľa ktorej maloleté dieťa účastníkov vykazuje známky napätia a stresu. Doplňujúcim uznesením uložil súd odporcovi, aby sa až do právoplatného skončenia konania vo veci samej zdržiaval stretávania sa s navrhovateľkou, zdržal sa jej sledovania, obťažovania a nadväzovania kontaktu s ňou, pokiaľ takýto kontakt nie je nevyhnutný v záujme maloletého dieťaťa, alebo pokiaľ prítomnosť účastníkov nie je nevyhnutná v súčinnosti s činnosťou štátnych orgánov. Odporca dňa 10.02.2014 doručil návrh na zrušenie predbežného opatrenia z dôvodu, že jeho nariadenie nie je naďalej potrebné, ktorý návrh súd zamietol uznesením zo dňa 26.02.2014, č.k. 5C 8/2013-248 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 14Co 185/2014-279. Podaním doručeným súdu dňa 06.08.2014 sa odporca opätovne domáhal zrušenia nariadeného predbežného opatrenia z dôvodu, že v konaní sp.zn. 11P 103/2012 o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu bol znalcom X.. D. H. vyhotovený znalecký posudok č. 14/2014, v ktorom znalec konštatoval, že u neho nie sú známky duševného ochorenia, ani emočnej poruchy a nezistil skutočnosti, ktoré by umožnili vysloviť hypotézu o psychickej poruche a ďalej, že pohotovosť k agresívnemu správaniu zvýšená nie je, ďalej znalec uviedol, že maloletý syn sa vo vzťahu k nemu - k otcovi správal uvoľnene a jeho vzťah k otcovi je dobrý. Namietal, že zistenia znalca nie sú zlučiteľné s tvrdením o jeho násilnom, agresívnom správaní sa a psychickom týraní navrhovateľky a maloletého dieťaťa, a teda tvrdenia navrhovateľky sú účelové, neopodstatnené a nepravdivé. S poukazom na ust. § 77 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že odporca neosvedčil, že obava z ohrozenia života a zdravia navrhovateľky pominula a jeho „diskomfort“ v podobe obmedzenia užívacieho práva k nehnuteľnosti musí ustúpiť, čo i len hypotetickému ohrozeniu života a zdravia. K odporcom uvedenému znaleckému posudku uviedol, že znalec X.. D. H. nie je psychiater, ale psychológ, a preto nie je relevantné jeho konštatovanie, že t.č. odporca nejaví známky duševnej

poruchy, či emočnej poruchy, keď tento záver prislúcha so všetkou vážnosťou vysloviť iba lekárovi s príslušnou atestáciou v odbore psychiatria a ďalej konštatoval, že i keď odporca pri vyšetrení znalcom neprejavil sklony k agresívnemu správaniu, neznamená to, že sa v minulosti takéhoto správania nedopustil alebo nedopustí a poukázal na listinné dôkazy, podľa ktorých sa odporca opakovane správal k navrhovateľke spôsobom nezlučujúcim sa s dobrými mravmi, kričal a vyhrážal sa jej. Podľa správy Univerzitnej nemocnice Bratislava, psychiatrická ambulancia, zo dňa 29.05.2011, sa odporca pokúsil o samovraždu, diagnóza bola stanovená ako depresívna porucha. Konštatoval, že tvrdenia oboch účastníkov konania sú rozporné a protichodné, pričom štádium konania neumožňuje dôkazne dôsledné poznanie veci, a preto je potrebné zväžiť, ktorému právu poskytnúť naďalej súdnu ochranu formou predbežného opatrenia. Poukázal na to, že život a zdravie človeka má absolútnu hodnotu a jeho ochrana má prednosť pred akýmkoľvek iným právom.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a nariadené predbežné opatrenie v celom rozsahu zrušiť. Uviedol, že uznesenie Okresného súdu Senica č.k. 5P 56/2011-9 zo dňa 03.06.2011, ktorým súd zakázal jeho styk s maloletým synom a jeho priblíženie sa k nemu na 10 m, nenadobudlo účinnosť, pretože navrhovateľka svoje podanie vzala späť, a preto na toto rozhodnutie súd nemôže prihliadať. K záznamu OO PZ, podľa ktorého bol dôvodne podozrivý z násilia voči navrhovateľke, uviedol, že navrhovateľka podala voči nemu celkovo tri oznámenia o prečine proti spolunažívaniu a súd mal podľa jeho názoru prihliadnúť na to, že tieto jej oznámenia boli zamietnuté ako nedôvodné a neosvedčené. Správu od psychologičky Ž. považuje za neobjektívnu z dôvodu, že ju vypracovala bez toho, aby ho vôbec videla, a to len na základe tvrdení navrhovateľky a krátkeho stretnutia s maloletým. Nestotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že nie je relevantné konštatovanie znalca X.. D. H., že nejaví známky duševnej choroby, či emočnej poruchy, z dôvodu, že znalec nie je psychiater ale psychológ a namietal, že klinický psychológ je vysoko kvalifikovaný pracovník, ktorý samostatne vykonáva špecializované odborné činnosti v psychologickú prevenciu, diagnostiku, terapiu, poradenstvo a vystavuje odborné posudky v klinickej praxi s cieľom skúmania duševného života z hľadiska zdravia a choroby a je teda kvalifikovaný na posúdenie jeho zdravotného stavu. V súvislosti s jeho pokusom o samovraždu poukázal na lekársku správu psychiatra F.. P. Ž., v ktorej bola diagnóza stanovená ako depresívna epizóda a je v nej uvedené, že stav pacienta si nevyžaduje ambulantnú ani ústavnú psychiatrickú starostlivosť, bez nutnosti užívania psychofarmakoterapie. Išlo teda o manifestačný pokus o samovraždu, ktorý bol výsledkom jeho skratového rozhodnutia riešiť náhly a nečakaný odchod manželky so synom zo spoločnej domácnosti. Uviedol, že v minulosti nejavil sklony k agresívnemu správaniu, čo vyplýva okrem znaleckého posudku aj z iných dôkazov, napr. z výpovedí svedkov, pričom aj navrhovateľka sama uviedla, že ju nikdy fyzicky nenapadol, a preto na nariadenie predbežného opatrenia nikdy neexistovali dôkazy, a preto ani nemohli pominiť dôvody na jeho pokračovanie. Navrhovateľkine konanie bolo od začiatku účelové a zavádzajúce, v jej návrhoch a vyjadreniach sa vyskytujú závažné obvinenia, ktoré mal súd za preukázané len na základe jej tvrdení a nie sú podložené relevantnými dôkazmi. Navrhovateľka predložila účelové a ničím nepodložené vyjadrenia svojich rodičov a svojej kamarátky a vyhlásenie Q. A., ktorí však poskytli vyhlásenie aj jemu, pričom obe vyhlásenia sú protichodné a navzájom sa vylučujú. Prepisy telefonických rozhovorov, vyhotovené bez jeho vedomia a súhlasu, sú jednak vytrhnuté z kontextu a nepotvrdzujú nijaké agresívne správanie z jeho strany voči navrhovateľke a aj maloletý syn v rozhovore so súdnym znalcom na jeho otázku uviedol, že on sa navrhovateľke nevyhráža a vulgárne slová nepoužíva. Uviedol, že napriek tomu, že sa nedopustil žiadneho konania, ktoré by zakladalo dôvod k obmedzeniu užívacieho práva k nehnuteľnosti, je mu znemožnené nehnuteľnosť užívať už viac ako jeden rok a desať mesiacov, v dôsledku čoho je vystavený psychickému a finančnému tlaku.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení navrhla napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť, stotožnila sa s odôvodnením napadnutého uznesenia súdom prvého stupňa, námietky odporcu uvedené v jeho odvolaní považovala za nedôvodné a namietala, že odporca nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie nariadeného predbežného opatrenia, alebo ktoré by odôvodňovali záver, že dôvody na nariadenie predbežného opatrenia neboli dané. Poukázala aj na to, že ide iba o dočasnú a nie konečnú úpravu vzťahu medzi účastníkmi konania pred rozhodnutím vo veci samej.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Podľa § 77 ods. 2 O.s.p. predbežné opatrenie súd zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Citované ustanovenie umožňuje súdu zrušenie nariadeného predbežného opatrenia v prípade, ak sa zistí, že nie sú ďalej dané dôvody pre jeho trvanie.

Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia súd už neskúma splnenie zákonom stanovených podmienok pre jeho nariadenie a nemôže ani preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené, ale skúma len to, či pominuli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa pri posudzovaní dôvodnosti návrhu odporcu na zrušenie predbežného opatrenia správne vychádzal z uznesenia Okresného súdu Pezinok, č.k. 5C 8/2013-41 zo dňa 04.02.2013 a doplnujúceho uznesenia zo dňa 15.04.2013, č.k. 5C 8/2013-136 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2013, sp.zn. 6Co 328/13, 6Co 337/2013, z odôvodnenia ktorých vyplýva, že súd na základe predložených dôkazov, a to najmä záznamu OO PZ Senec o oznámení podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb., ktorým navrhovateľka podala oznámenie na odporcu, na základe ktorého jej odporca oznámil, že sa vracia bývať do rodinného domu a správy z psychologickej konzultácie vydané poradenským psychológom X.. L. Ž.M. zo dňa 14.12.2012, podľa ktorej maloleté dieťa účastníkov vykazuje známky napätia a stresu a ďalej na základe obsahu spisu, z ktorého zistil, že odporca kontroluje návštevy navrhovateľky a vyžaduje, aby navrhovateľka svoju návštevu okamžite poslala preč s tým, že ak tak neurobí, vyhráža sa privolaním polície, obviňuje ju z nevery, kontroluje jej facebook, vytyka jej mailovú komunikáciu, dospel k záveru, že navrhovateľka dostatočne osvedčila, že odporca je vo vzťahu k nej dôvodne podozrivý z psychického násillia a sústavného prenasledovania, keď uvedené konanie odporcu narúša slobodnú vôľu a sebaúctu navrhovateľky a môže u nej vyvolávať stav bezmocnosti a naplňa intenzitu psychického násillia.

Odporca sa domáhal zrušenia predbežného opatrenia s poukazom na závery znaleckého posudku znalca X.. D. H., vyhotoveného v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, podľa ktorého nie sú u neho známky duševného ochorenia, ani emočnej poruchy, pohotovosť k agresívnemu správaniu u neho zvýšená nie je a maloletý syn sa vo vzťahu k nemu správal uvoľnene a jeho vzťah k otcovi je dobrý. Predloženým znaleckým posudkom však aj podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať za dostatočne preukázané, že pominuli dôvody, pre ktoré bolo nariadené predbežné opatrenie, keď z obsahu znaleckého posudku vyplýva, že tento bol vypracovaný v konaní o rozvod manželstva účastníkov a úpravu ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, a i keď úlohou znalca bolo aj skúmanie osobnosti a momentálneho psychického stavu odporcu, ako aj navrhovateľky, znalecký posudok bol vypracovaný najmä za účelom zistenia vhodnej úpravy styku maloletého s druhým rodičom, ktorému maloletý nebude zverený do osobnej starostlivosti, keď úlohou znalca bolo aj posúdenie psychického stavu maloletého, jeho vzťahu k obom rodičom, či niektorý z rodičov trpí psychickou poruchou, ktorá by mu bránila v starostlivosti o maloletého, prípadne v stretávaní sa s maloletým, a ktorý z rodičov má lepšie osobnostné predpoklady pre výchovu maloletého. Predmetný znalecký posudok sa teda zaoberá najmä vzťahom odporcu k maloletému dieťaťu účastníkov a nie správaním sa odporcu k navrhovateľke, ktoré bolo dôvodom nariadenia predbežného opatrenia, keď súd vychádzal z osvedčenia dôvodného podozrenia odporcu z psychického násillia voči navrhovateľke. Na základe tohto znaleckého posudku nemožno považovať ani za jednoznačne vylúčené agresívne správanie odporcu, keď znalec uviedol, že pohotovosť k agresívnemu správaniu „ako taká“ zvýšená nie je, ak k nemu prichádza, je to takmer vždy na báze zvýšeného vnútorného napätia, ktoré súvisí s neuspokojením potrieb v sociálnych vzťahoch. Predloženým znaleckým posudkom nebolo teda preukázané, že pominuli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené.

Z obsahu odvolania odporcu vyplýva, že namieta, že dôvody pre nariadenie predbežného opatrenia neexistovali ani v čase vydania predbežného opatrenia, avšak existenciu týchto dôvodov v čase vydania predbežného opatrenia nemožno skúmať na základe návrhu odporcu na zrušenie predbežného opatrenia, keď existencia týchto dôvodov bola posúdená súdom v konaní o nariadenie predbežného opatrenia, pričom v danom prípade správnosť prvostupňového súdu bola preskúmaná aj odvolacím súdom v odvolacom konaní, keď neexistencia týchto dôvodov v čase vydania predbežného opatrenia, ktorú namieta odporca, nie je ani zákonným dôvodom pre zrušenie nariadeného predbežného opatrenia, ale zrušenie predbežného opatrenia odôvodňuje len skutočnosť, že dôvody, pre ktoré bolo nariadené, pominuli. Z týchto dôvodov odvolací súd posúdil ako nedôvodné námietky odporcu, týkajúce sa

nepravdivosti tvrdení navrhovateľky, jej účelového konania a nepreukázania jej tvrdení v návrhu o vylúčení z užívania nehnuteľnosti a v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.